

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt., fél évre 7 frt., negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65. szám
Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnepnap után is.

II. év.

Budapest, 1898, hétfő, június 13-án.

162. szám.

A Kropacsek golyói.

Csendőrpuska dörren és emberhalál támad a nyomában. Tegnap Daálon kattog a sortűz, ma Balmazújvároson. Holnap talán másutt. A Kropacsek-fegyvernek pedig erős a dörrenése és még erősebb a visszhangja. Ha eldördül, nemesak esontot zúz, de termi az ujságcikkeket és interpellációkat. Tegnap Daálról szól a panasz, holnap Balmazújvárosról. S elmondják, hogy a csendőrfegyver ártatlanokat is öl s azért öre a csendnek, a csendőr, mert temetői csendet csinál, ahol megjelen.

Pedig voltaképpen mi történt? Felizgott, fanatizált oláhok ki akarják üldözni a község magyar biráját. Az életére és vagyonára törnek. A csendőr pedig védi s csak akkor lő, mikor a saját élete is veszedelemben van. Két halottja és négy sebesültje van a csatának s ezalatt Bukarestben a liga tovább szervezkedik, gyűjti a pénzt az agitációra és küldözgeti, béreli, dirigálja az izgatókat: a pópákat és dászkálókat.

Balmazújvároson három sebet ütött a Kropacsek-golyó. Tóth Gábor családos munkást meg holnap temetik. Ott is a nép vérzik, míg az izgatók a központban szavalnak, ujságcikkeket irnak és propaganda-töket gyűjtenek. Ez a zendülés-féle, noha könnyebben és kevesebb vér árán fojtották el, komolyabb a daálinál és több figyelmet érdemel. Intés a hatóságoknak és kormánynak s nagyon üdvös lesz a dörgő figyelmeztetésre komolyan hallgatni.

Itt már az aratók forrongtak, olyan arató-

munkások, akik a fővárosból kiindult izgatásra hallgattak és nem vették ki a hatósági igazolványokat. De kenyér azért kell ezeknek is, s a szegény ember kenyere csak a munkából terem. S mert a földbirtokosnak aratnia mégis kell és idegen munkásokat hozat, ezek a felrevezetett, becsapott emberek a kenyérük éirablóit látják az idegen munkásokban. De nem csak ezekben, a hatóságban is, a földesurban is, a csendőrben is, aki mindmég aanyit védi. Csak abban nem látják a kenyérablót, aki kivette szájukból, aki már félesztendeje izgatta, hitegette, csábítgatta, hogy ki ne vegyék az igazolványt, mert akkor sokkal jobb keresetük lesz.

Ilyen felrevezetett, koldussá tett ember nemesak Balmazújvároson van másfélszáz, hanem van az országban vagy százezer. A fővárosból hitegették őket, lenn a vidéken pedig nem kényszeríthették akaratauk ellen az okos, józan cselekedetre. S bármiképp itéljük is el a bünösöket (persze csak elítélő szóval, mert a törvény nem tudja őket most már megfogni), a baj megvan és a bajon segíteni kell. Annak a százezer embernek még valamiképp módot kell nyújtani — s biztosan tudjuk, fognak is nyújtani — hogy ezuttal még learathassák maguknak is a télire valót. Balmazújvároson is, másutt is.

De ez még nem hallgattatja el végképp Kropacseket. Üdvös az enyhébb elbánás a felrevezetett néppel szemben, de magában még nem elég. Nagyobb szigor is kell az izgatókkal szemben. Sok százezer példányban ment szét az országban a felhívás a munkások-

hoz, hogy ne higgyenek a hatóságoknak és ne vegyék ki az igazolványokat. Senki se akadályozta meg. Most legutóbb is, csak néhány napja, sok százezer példányban küldték szét a szociáldemokraták az ő aratási mintaszerződésüket, s bizgatták a munkásnépet, hogy más szerződéssel ne egyezkedjék. Ezt se akadályozta meg senki. Az izgatókat pedig, akik az egyiket is, másikat is szétküldötték, nem ismeri senki, nem keresi senki, nem bünteti senki.

Ezért dörög a Kropacsek-fegyver a vidéken. S nem hallgat el a dörgése mindaddig, amíg itt a központban egy szelidebb, halkabb kattogás nem váltja fel, Wertheim-lakatok kattogása.

POLITIKAI HIREK.

A képviselőháznak déli tizenkét órákor ülése van.

A kvótatárgyalások. Bécsből telefonozza tudósítónk: Az osztrák kvótaküldöttség hetes albizottsága ma délelőtt ismét ülést tartott s ekkor terjesztette elő dr. Beer előadó a kvóta megállapítására vonatkozó javaslatát. A tárgyalásról, a szigorú titoktartás miatt, csak keveset lehetett megtudni.

Az osztrák kvótaküldöttség hetes albizottsága hosszas vita után abban állapodott meg, hogy a közepűt választja a kvóta eddigi kiszámítási alapja és am a javaslat között, amely az osztrák kvótaküldöttség legutóbbi renunciumában kifejtett. A népeségi alapnak és teherviselési kulcsnak az összeegyeztetése az, aminek alapján az osztrák hetes albizottság Magyarország kvótáját 396

Asszonykép a klubban.

Berlin, június 10.

Néhány év előtt, mikor a női klub eszméje Berlinben megszületett, az előharcos hölgyek egyike apróra elmondta a klub tervét egy őszinteségéről és konzervatívságáról híres kapacitásnak. Mikor készen volt mondanivalójával, nagy kíváncsisággal kérdezte az illető urat:

- Nos, mi az ön véleménye?
- Az, hogy klubba csak egy nő való.
- És az? — kérdezte a hölgy izgatottan.
- A — takarítónő!

Erre a vágásra nem tudott megfelelni a megtámadott és azzal vált el a goromba urtól:

— Ön megvágott engem, jó; de el fog jönni az az idő, mikor én sokkal súlyosabban fogom visszaadni a kölcsönt.

Most itt volna az ideje, hogy visszaadja a vágást:

— Klubban egy férfinak sincs szükség, még — pinczérre sem!

Csak hogy az, akinek ez a viszonzás szánva volt, régen nincs ezen a földön. Megtért csöndesen abba a klubba, ahol férfiak és nők békében megférnek egymás mellett.

Ha a brandenburgi kaputól rézsut megyünk lefelé az Unter den Lindenen, egy baloldali mellékutcában, a Schadow-Gassen megtaláljuk a nők klubjának épületét, az istenben boldogult Schadownak egykori lakóházát. A ház művésziesen díszített külseje nagyon kellemes hatást tesz a nézőre, az udvaron szétterpeszkedő régi diófa meg

klastromi hangulatba ringatja az embert a csöndes háznak csöndes udvarán.

Kellemes, meleg érzéstől áthatva haladunk föl a lépcsőkön. Az egymásba nyíló szobák vörös szőnyegekkel és amerikai butorakkal nagy mértékben imponálnak. Keresztülmegyünk az írószobában. Minden sarokból kedves asztalkák hívogatnak bennünket:

— Hozzám jöjj, ha irni akarsz, máshol nem írhatasz olyan kedveset, mint nálam!

A villamos lámpák színes ernyői szinte sejtetik, hogy a hosszú téli estéken ezek a helyiségek lesznek a legbarátságosabbak egész Berlinben. A szalonban egy ismert berlini festőné képei díszelnek, a könyvtárszobában pedig szerte és szanaszét német, francia és angol folyóiratok, továbbá mindenféle pártárnyalatu német napilapok hevernek. A könyvtár alapja meg van már vetve. Nagy normálóra is van a könyvtárszobában, az egy urnak az ajándéka. Minden teremben találunk bizalmas, kedves szövegeteket, ahol csevegő párok meghuzhatják magukat, hanem persze nem — vegyes párok.

Ritka fényvel van berendezve a kerti szalon, amolyan télkert-féle helyiség. Szébbnél-szebb butorok, szőnyegek, képek és reliefek pompáznak a tágas teremben.

Ebédlő is van, sőt — dohányzó, igen, dohányzószoba is. És ebben a szobában pompás szmyrnaszőnyegek terülnek el a földön, világos-zöld kanapék húzódnak körül a falak mellett, festőiesen elhelyezett párnáskákkal. Minden kanapé mellett apró asztalok állnak, ezüst tálczákon párologó feketekávé tartalmozó csészékkel.

A kerti szalonból a terraszra lépve, megkap

bennünket a romantikus kert ósdi épületeivel. Azt hisszük, hogy valami tündérvárkastélyban vagyunk, nem a zajos, nyugtalan Berlinben. Aztán fölmegyünk a lépcsőkön. Az emeleten levő tanácsterem puritán egyszerűséggel van berendezve, pedig ez a legfontosabb helyisége az egész klubnak, igaz, hogy a legkomolyabb is...

A többi kisebb szobák, öltözők, de vannak hálószobák is, azok részére, akiknek esetleg kedvük kerekednék az éjszakát is ott tölteni.

Mindez igen szépen van megcsinálva. De jön az emberiség barátja, a józan konzervatív, és így szól:

— Mit akarnak ezek a hölgyek? Mi célja van a klubjuknak? Miféle magasabb szempontból lehet megbírálni? Ha csak az uri klubok utánözása akar lenni, akkor igen szánalmas vállalkozás. Nagyon szomorú dolog, hogy a férjeket így idegenítik el családjuktól!

Van valami igazság ebben a keserű kifakadásban. Mert igazán: kicsoda magasabb célja van a klubnak? Épen semmi. Eltűnteti a különböző társadalmi osztályok között levő ellentéteket? Nem! A különböző hivatásuk közöttit talán? Azt sem! Klikkek és foglalkozások szerint gyülekeznek össze a tagok, ma a színésznők, holnap a tanítónők és így tovább. Végső eredményében nem egyéb a klub, mint menedékhely a családi és házi dolgok elől, ahol ellenőrizetlenül lehet leveleket írni, ahol cigarettázni, fecsegni, napot lopni lehet, míg a férj dolgozik. Aztán, ha beesteledt, bemennek a színbe a hölgyek, kihozzák a biciklijüket, ráülnek és vidáman hazakarikáznak...

százalékban véli megállapítandónak. Három órai tanácskozás után megszerkesztették a jegyzőkönyvet.

Délután három órakor a magyar és osztrák hetes albizottságok együttes tanácskozására ültek össze, amely rendkívül rövid ideig — alig tíz percig — tartott. Az osztrák albizottság előadta javaslatát, a magyar albizottság pedig egyszerűen azt válaszolta, hogy arról a magyar kvótaküldöttség teljes ülésén jelentést tesz.

Délután négy órakor kezdődött a magyar kvótaküldöttség teljes ülése, amely este hat óráig tartott. A tanácskozás rendkívül élénk volt. A vitát be sem fejezték. Határozathozatal végett a küldöttség holnap délelőtt ismét ülésre gyűl össze.

Ma este fél nyolcz órakor a Waldsteinkertben ebédet adott az osztrák kvótaküldöttség a magyar küldöttség tiszteletére. Politikai tósztot senkisémondott. Holnap a magyar kvótaküldöttség ad ebédet az osztrák kollegák tiszteletére.

Pártértekezlet. Az országgyűlési szabadelvű párt holnap este fél nyolcz órakor értekezletet tart, amelyen a vasutművekre vonatkozó pénzügyminiszeri jelentést és a fogyasztási adókra vonatkozó törvényjavaslatokat tárgyalják.

KÜLFÖLD.

A reichsrath ülése. Bécsi tudósítónk telefonálja: Most már végleg el van határozva, hogy az osztrák képviselőház kedden megtartja ülését. Több ülés azonban nem lesz. A reichsrathot hosszú időre elnapolják.

Edhem basa Konstantinápolyban. A görögök legyőzője, Edhem basa, Thessalia kiürítése után — mint konstantinápolyi tudósítónk írja — visszaérkezett a török fővárosba. Egyes lapok hangsúlyozták, hogy minden fény és pompa nélkül ment végbe a bevonulás, ámde ezek elfelejtik, hogy államférfiak vagy hadvezérek hangos ünneplése Törökországban nem szokás. Az egyetlen kitüntetés a szultán elismerése és ebben Edhem basának is teljes része volt. Győzelme után szivélyes táviratot küldött neki a szultán, most pedig, visszaérkezése után, hosszas audiancziában fogadta.

Ellenségeskedés a Balkánon.

Belgrád, június 11.

Hogy a szerbek a legelkeseredettebb gyűlölettel viseltetnek a bolgárok iránt s hogy a fégszélesebbkorú előkészületeket teszik meg a bolgárok ellen megindítandó revanche-háborúra, azt már megírtam. A szerbek legújabb katonai intézkedése, mely egyuttal talán a legfontosabb is, az, hogy a vezérkar állandó székhelyét Belgrádból Nis-be teszik át, hogy közelebb legyenek a bolgár határhoz. A bolgárok ugyan nem szívesen nézik a szerbek készülődését, de azért valami messzemenő intézkedéseket maguk részéről nem tesznek. Mozognak ugyan, de nagyon lassan. Mindössze az történt, hogy néhány dandárt gyakorlatra hívtak be.

A görög király és a bolgár fejedelem jó barátságát legjobban jellemzi Ferdinand fejedelem a thénijé. Ferdinand fejedelem most volt legelőször Athénben. Látogatási szándékát bejelentette a görög királynál, aki e bejelentésre sietett elutazni Athénből, hogy a fejedelmet fogadnia ne kelljen. Ferdinandot ez azonban nem ijesztette vissza s ha egyszer már a román király csak Szimnájában fogadta s ezzel is meglegedett, mért hántotta volna az, hogy a görögök királya egyáltalában nem fogadja?

E látogatásnak különben egy érdekes epizódja és visszhangja is van. A görög és bolgár ujságok, köztük persze Stoilov felhivatalosa, a „Mir” is, érezve Ferdinand fejedelem

kudarczát, hosszasan foglalkoztak a látogatással s közölték egy táviratot is, melyet a görög király Ferdinand fejedelemhez intézett, amelyben üdvözli őt Athénbe érkezésekor. Most utólagosan kiderült, hogy ez a távirat költött, s hogy épen Ferdinand környezete volt az, mely a hamis táviratot megfogalmazta s az ujságokba csempészte. A legérdekesebb a dologban az, hogy mikor ez kitudódott, a bolgár felhivatalos „Mir”, mely első sorban emlékezett meg a szivélyes táviratról, első sorban sietett a távirat valóságát megczáfolni s kijelenteni, hogy a görög királynak esze ágában sem volt Ferdinand fejedelemhez üdvözölő táviratot küldeni.

Az amerikai háború.

(Távirati tudósítások.)

A spanyol szenátusban végre egy őszinte hang hallatszott, Primo de Rivera tábornokot a Filippini szigetek volt kormányzóját azzal a szemrehányással illették, hogy elmulasztotta megtenni kormányzósága idejében a kellő védelmi intézkedéseket. A nemes tábornok erre időszerűnek találta, hogy némi belepillantást engedjen annak a hat évnek a történetébe, amely idő alatt ő folyvást sürgette a kormányt, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket és a kormány absolute nem tett semmit. Primo de Rivera azonban nem folytathatta tovább ezt az érdekes témát, amely megfelelő világosságba helyezte volna a spanyol kormányok megdöbbentő felületességét, mert a hadügyi és a gyarmatügyi miniszterek jónak látták hamarjában agyondicsérni Primo de Riverát és az ő kormányzói tevékenységét, nehogy a nemes hidalgó a kellemetlen őszinteségét tovább is folytassa. A másik momentum, amely érdemes a feljegyzésre, az, hogy a spanyol lapok élénken tiltakoznak a békekisérletek ellen.

Az eddigi kudarcok még nem puhították meg eléggé a büszke spanyolt. Valószínű, hogy néhány hét múlva már szívesebben fogják fogadni a spanyol ducekban azokat a galambokat, amelyek a béke olajját hozzák a csőrrükben.

Távirati tudósításaink a következők:

Primo de Rivera leleplezése.

Madrid, június 12.

A szenátus mai ülése igen látogatott volt. Az ülés során a német és az olasz nagykövet megjelentek a diplomata-tribünön.

Primo de Rivera tábornok, a Filippini szigetek volt kormányzója állott fel elsőnek szólásra és azt mondta, hogy nem volt szándékában magát, mint a Filippini-szigetek kormányát a szigetek adminisztrációjáért mentgetni, minthogy azonban megtámadták, azért határozta el magát erre. Védelmet hivatalos bizonyítékokkal támogatgatja. Rá mutat arra, hogy 1881-ben, amikor első ízben volt a sziget kormányzója, jelentést tett a kormányhoz, amelyben kimutatta annak szükségét, hogy a szárazföldi védelmi eszközöket szaporítsák és erős hajórajt küldjenek a Filippini-szigetekre. A Filippini-szigeteken valóuralmat csak benszülött katonákkal lehet fentartani, mert az európaiak nem tudnak megküzdeni az éghajlattal. A háború kitörése előtt levelet intézett a kormányhoz, amelyben rámutatott arra a valószínűségre, hogy nemsokára amerikai hajóraj jelenik meg Manilla előtt és ragaszkodott ahhoz, hogy a Filippini-szigetekre néhány páncélos hajót küldjenek. 1898. márczius 12-én táviratot kapott a kormánytól, amelyben közli vele, hogy az Egyesült-Államokkal való ellenségeskedés kitörésétől nincs mit tartania és azért akadály nélkül visszatérhet Spanyolországba. Márczius 27-én másik táviratot kapott, amelyben jelzik, hogy a há-

boru valószínűleg kitör és megbízzák, hogy készítsen elő a védelem eszközeit.

— Milyen eszközökkel védekezhettem! — így kiált fel — mikor mindent, amit 1881 óta kértem, megtagadtak tőlem? Nem akar — ugymond — bizonyos dolgokat illetőleg leleplezésekre bocsátkozni. (Egy hang: Itt az a pillanat, amikor mindent meg kell mondani!) Spanyolország érdekében hallgatni kell. Hogy a spanyol flotta tönkre ment, annak az az oka, hogy a logszükségesebbekben hiányt szenvedett.

A szülő ezután felvilágosítást ad a felkelőkkel a Filippini-szigeteken kötött megállapodásokról. Kijelenti, hogy a felkelőknek semmiféle föltételeit nem fogadta el és egy okmányt olvas fel, amelyben Aguinaldo kijelenti, hogy aláveti magát a kormánynak. Bizonyos összeget a felkelők özvegyeinek és árváinak szántak és ennek az összegnek egy hatodát átadták Aguinaldonak, aki kötelezettséget vállalt, hogy szétosztja. Soha, sem szóval, sem írásban nem tett ajánlatot arra nézve, hogy a Filippini-szigeteken reformokat fognak keresztülvinni. Aguinaldo szájából hallotta, hogy nincs szükség-e pénzre, hogy propagandát csináljon a felkelés mellett; elég az a propaganda, amelyet a félsziget bizonyos sajtója csinál. Nem kérte azt a jutalmat, amelyet a kormány neki engedélyezett s ha a kamara méltatlannak tartja rá s ha igazságtalan módon kapta, kész róla lemondani. Azzal végzi, hogy kész minden kérdésre válaszolni, amelyet a Filippini-szigetek általa való kormányzását, illetőleg hozzá intéznek.

A gyarmatügyi miniszter azután Primo de Rivera tábornokról hízegő hangon beszédet mond, amelyben kijelenti, hogy a jelen pillanat nem arra való, hogy valakit felelősségre vonjanak és biztosítja a házat, hogy a kormány szakadatlanul azzal foglalkozik, mikép óvja meg a hazát további bajoktól, amelyekről tartani lehet. A miniszter azután a Primo de Rivera által a felkelőkkel kötött békéről szól s így kiált fel:

„Sem én, sem a kormány nem ókai annak, hogy egy tetszéssel fogadott akció megbiusult.”

Primo de Rivera tábornok kijelenti, hogy sohasem volt szándékában a kormánynak kellemetlenségeket okozni. Csupán csak az ellene irányzott támadások ellen akart védekezni.

Miután még a hadügyminiszter emlékezett meg dicsérettel Primo de Riveráról és kijelentette, hogy a tábornagnak biztosított jutalmat nemcsak helyesli, hanem csekélynek tekinti, az incidens befejezést nyert és a szenátus folytatta a költségvetés tárgyalását.

A hadiköltségekről szóló bill.

Washington, június 12.

Mac Kinley elnök ma fogja aláírni a hadiköltségekről szóló billt. A kincstári hivatal 200 millió dollárnyi 3 százalékos bonokra aláírást nyitott. Az aláírásokat, állítólag, július 14-én zárják le.

Partraszállás a quantanamo-i öbölben.

New-York, június 12.

Kingstonból (Jamaika) érkezett távirat jelenti, hogy amerikai tengerészkatonaik tegnap állítólag kikötöttek a quantanamo-i öbölben és a külső erődítések romjaira kitértek az amerikai lobogót. A partraszállókat az amerikai hadihajók védik, amelyek a spanyoloká gránátokkal előzték a sánczokról.

Amerikai hadihajók Havanna körül.

Madrid, június 12.

Blanco tábornok havannai hivatalos távirata azt mondja: Egy amerikai czirkáló és két ágyunaszád Havanna előtt van; két amerikai hajó Cordenas és kettő Caibaria előtt horogonyoz. Matames és Cienfuegos előtt nincs amerikai hajó.

Nem kell béke.

Madrid, június 12.

A Fabra-ügynökség arról biztosít, hogy egy londoni lapnak az a híre, mintha Sa gasta miniszterelnökhöz távirat érkezett

volna állítólagos béketárgyalásokról, minden alapot nélkülöz. A „Heraldo” a „Gaulois” ezikkével foglalkozik, amely a béke mellett száll sikkra; a lap kijelenti, hogy ez a cikk sem a kormány, sem más politikai párt véleményét nem fejezi ki.

Sárga-láz.

New-York, június 12.

Mac Henryben két újabb sárgaláz- eset fordult elő. A Quantanamóban kikötött hat- száz főnyi amerikai katonaság első sorban is felégette azokat a házakat, ahol sárgalázás megbetegedések történtek, hogy ilyen módon meggátolják a betegség terjedését.

TÁVIRATOK.

Egyetem Pekingben.

Peking, június 12. Császári rendelet elren- deli, hogy Pekingben európai mintára berendezett egyetemet állítsanak fel. Magasrangú méltóság- gok utasítást kaptak, hogy haladéktalanul tanács- kozzanak a rendelet végrehajtása dolgában.

Földrengés.

Lagonegro, június 12. Ma éjjel, körülbelül éjfél táján, itt erős földrengést éreztek, amely azon- ban nem okozott jelentékeny kárt. Hasonló föld- rengésről adnak hírt Lauriából is.

Anglia külpolitikája.

Pétervár, június 12. A „Novoje Vremja” az angol államférfiak legutóbbi nyilatkozatairól szól és visszautasítja az Asquit által szóba hozott angol-orosz kooperációt, emlékeztetve arra, hogy Gladstone kormánya alatt a közép- ázsiai határkijelölés miatt majdnem angol- orosz háború tört ki és hogy a krími háborút egy liberális angol kabinet kezdte. Ha Anglia agresszív magatartást tanúsítana Kínában, akkor Oroszország arra idejében igen erélyes akció- val válaszolna. A lap azonban azt hiszi, hogy az angolok alaposan meg fogják fontolni a dolgot és megszüvelelik azt a Salisbury által kiadott jelszót, hogy Kínában minden hatalom számára van hely, csak északi Kínába nem szabad az angoloknak benyomulniok.

Új orosz vasút.

Zarskoje-Selo, június 12. Hilkoj közle- kedésiügyi miniszter Taskendből bejelentette a czár- nak, hogy a szamarkand-auditsani vasút elkészült.

A czár és a czárné tegnap a bokharai emírt bucsukihallgatáson fogadták.

HIREK.

Lapunk mai száma 8 oldal.

— Csapatszemia Komáromban. Frigyes főherceg hadtestparancsnok tegnap és tegnapelőtt Komáromban járt Schikofsky Károly vezérkari ez- redes kíséretében s a 13. utász-zászlóalj, a mű- szakai csapatok és az összes gyalogság fölött szem- lét tartott. A tisztikar a kaszinóban tegnap este díszlakomát rendezett a tiszteletére, melyen a fő- herceg egész éjfélig feszteienül elmulatott tisztjei körében.

— A miniszterelnök nem fogad. Báró Bánffy Dezső miniszterelnök pénteken, e hónap 17-én nem ad kihallgatást.

— Véres munkás-zendülés Balmazújvá- roson. Balmazújvárosi tudósítónk telegrafálja, hogy ott ma munkás-zendülés tört ki. A bal- mazújvárosi nép már napok óta zugolódott, hogy némely nagybérlo idegen munkásokat szerződött, pedig ennek maguk voltak az okai, mert vonakodtak igazolványokat váltani. Az idegen munkások egy része ma reggel még is érkezett. Mikor a nép ezt látta, forrongásba tört ki s a piacon czirkáló két esendőt agyonveréssel fenyegette. mire ezek a város- házába húzódtak vissza. A tömeg a nyomuk- ban maradt, szidalmazta őket. köveket dobál-

tak feléjük és botokkal támadtak rájuk. Egy Tóth Gábor nevű napszámos botjával Szabó csendőr felé sújtott, ez az ütést fegyverével felfogva lött, mire Tóth Gábor halántékon találva halva rogyott össze. Még két lövés három embert talált, kik könnyen sebesültek meg. A kivonult csendőrség és Kaszás József főjegyző nagynehezen szét- oszlásra bírták a tömeget. A vizsgálóbíró, az alispán és a főszolgabíró a községbe mentek s most nyugalom van Balmazújvároson.

— Esküvő. Dr. Eszterházy László, Kolozsvár szabad királyi város főjegyzője, ma eskü- dött meg Kolozsváron Soós Gizikével előkelő közönség jelenlétében.

— A muzeum néprajzi gyűjteménye. A magyar nemzeti muzeum új néprajzi gyűjteményének egy év óta tartó rendezését nemsokára befejezik. A gyűjteménytárt Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter nyitja meg. A megnyitás napját még nem tüzték ki.

— Az elgázolt hadnagy. A szent-lőrinczi helyi érdekű vonat tegnap, amint említettük, elgázolta Bittner Sándor 23. gyalogezredbeli hadnagyot, aki két más tisztársával a Kispest hátárában levő katonai lövöldnél akart a robogó vonatra felugrani. A szerencsétlenül járt fiatal hadnagy állapotában változás tegnap óta nem történt s azt mondják, hogy ha valami komplikáció nem lesz, élethen is marad.

— A ferenczrendiek gyásza. Nagy halottja van a pozsonyi ferenczrendi-kolostornak. Tegnap halt meg a rend egyik legkedveltebb tagja, a 41 esztendő Májthényi János. A meghaldogult nagyon népszerű alakja volt Pozsonynak, külön- sen azóta, mikor a rend Árpád-korból való templom-ának góth tornyát az ő buzgó közbenjárására restaurálták.

— Rendőrtiszt a fogságban. A főkapitány- ság, amint néhány nappal ezelőtt jeleztük, Dra- guca és Berczeli rendőrtiszteket bizonyít- ványhamisítás miatt letartóztatta. A nyomozás so- rán kiderült, hogy a gyana csak Dragueza Antal ellen volt alapos, akit át is kísértek már az ügyvédséghez. Berczeli ellenben büntelen s ma már vissza is helyezték hivatalába.

— Pályázat ösztöndíjakra. A budapesti m ű- e g y e t e m e n egy Ferencz József-ösztöndíjért, a tudományegyetemen pedig egy Ferencz József-Erzsébet-ösztöndíjért lehet folyamodni. Mind- egyik 300 forint aranyban. A folyamodványok ő felségéhez intézve az évi július 31-dikéig küldendők el a legfelsőbb magán- és családi alapok császári és királyi vezérigazgatóságához Bécsbe. — A z o r s z á g o s e r d é s z e t i e g y e s ű l e t u g y a n - csak pályázatot hirdet 300 forintos ösztöndíjra a Bedő Albert-fele alaptól. Erdészek fiaii folyamod- hatnak, akik a selmeczi erdészeti akadémián szán- dékoznak tanulni. A folyamodványok ez évi augusz- tus 4-ikéig adandók be az országos erdészeti egye- sület titkárságához.

— Pozsony város halottja. Oschenheim- er Johanna, a koronás arany érdemkereszt tulaj- donosa, tegnap Pozsonyban meghalt. Halála híret nagy megilletődéssel fogadta az egész város, külön-ösen a szegények, akik anyai jószágú pártfogójukat veszítették el halálával. A várossal együtt gyászol a Vöröskereszt-egylet is és a népkönyha-egylet is, amelyek fölvirágoztatása érdekében nagyon sokat fáradozott a meghaldogult urhölgy.

— A világ vége — Orosházán. Sokan pró- bálkoztak már meg a világ végének lefestésével, hívatott festők és hívatatlanok is. Mindenki tudta, hogy munkája csak gyöngye kísérlet a hatalmas, szédületes témával szemben és félve léptek munkájokkal a világ elé! Supkégel Gyula Orosházán sokkal bátrabb, mint a többi festő-kollégái, noha Supkégel, mint festő, ezideig teljesen ismeretlen. Jelenleg Orosházán lakik és egy óriási vásznán a világ végét festi meg. A festő — mint tudósítónk írja — lelkesedve beszél róla, hogy óriási vásznán a világhistoria e záró és legnagyobb tablóját milyen remekül fogja megfesteni. Husz méteres a vászna és realizmusával a művészet világában forradalmat fog támasztani. Supkégel, ha műve úgy sikerül, mint ő hiszi, világkörüli utra viszi. Ha pedig nem sikerül, akkor — remélhetőleg otthon hagyja.

— Munkásgyűlések. Hat munkásgyűlés volt ma a fővárosban, valamennyin a fogyasztási szö- vetkezetek kérdését és az általános szavazati jogot tárgyalták. Baj nem történt, csupán az örmvölgy- utcza 9. számú házban délután 4 órakor tartott gyűlésen tűzött össze egyik-másik szónok a rend- őrség képviselőivel. A gyűlés feloszlására azonban itt sem került a sor.

— A plüts-csabal táborból. Pilis-Csabán most a 38-ik és 69-ik gyalogezredek vannak táborban. Június 20-án visszatérnek a fővárosba, helyökbe a 6-ik és 52-ik számú gyalogezredek vo- nultak ki.

— Halál után. Orosházáról írja levelezőnk: Nagyot mulatott a napokban Matola Mihály uram az orosházai Messzer-fele korcsmában. Mit csinált, mit sem, azt nem lehet tudni, de bizony embertelen módon kilökték onnét, még pedig úgy, hogy föl se tudott többé kelni. Hazavitték a szeg- ény embert és ágyba tették, az ágyból meg nem- sokára a földre terítették és ellátták a halotti díszekkel, ahogyan a szegénységüktől tellett. El is temették másodnapon Matola Mihályt, de még ki sem hült a gyertyák kanóca, máris ment a jelentés a törvénytöréshez, hogy jó lesz kivenni a sirjából és megnézni, hogy miben halt meg? Föl is ásták az- tán a friss halmot, előszedték a szegény Matolát és kiderítették, hogy többrendbeli csontrepedés okozta halálát. Most vizsgálatot indítottak.

— Megégette magát. Romláti Irma varrónő tegnap este Ujpesten a virág-utcza 15-dik számú házban spirítusz lámpával vacsorát főzött. A lámpa valahogy feldült s az égő szesz a leányra ömlött. Mire segítségére siettek, annyira összeégett, hogy aligha marad életben. A Károlyi-kórházban ápolják.

— Szomorú végű bikavadász. Arles város községtanácsa a környéken gyakorlatozó tisztek tiszteletére bikavadászt rendezett. Az érdekes mu- latságra a katonákon kívül is rengeteg sokan gyűl- tek össze közeli és távoli helyekről, s a nagy arenában körülbelül tízezer ember szorongott. A viadalra öt rettenetesen megvadult bikát vittek; az egyik olyan türelmetlen volt, hogy már az előző napon kipróbálta képességeit az istálló szolgákon. A nézőtér első sorát a maire, az alpréfect, a tá- bornoki kar és a többi tisztek foglalták el. A pol- gári közönség a hátsóbb sorokban ült. Alig léptek ki a picadorok a porondra, az egyik bika annyira megvadult, hogy nekironott a nézőteret védő deszkafalnak és egyszeribe áttörte. Azután mind az öten ki a nagy közönség közé! A megrémült tömeg futkosása és kiabálása még inkább felbő- szítették az állatokat és odarontottak, ahol legtöb- betten lapultak meg. Számítalan férfit és nőt sebesi- tettek meg életveszélyesen, míg többet könnyen és egy férfit meg is öltek. Nagyon nehezen lehetett a megvadult állatokat megfékezni és sokáig tartott, míg a közönség magához tért a nagy rémületből. Az arlesi tiszt urak semmivel sem voltak hátrab- bak a polgári asszonyoknál...

— Atom közben. Lehoczký Sámuel nap- számos, tegnap délelben a nagy diófa-utca 2. szám alatti épülő háznál a pihenő alatt lefeküdt s alvás közben lezuhant egy négy méternyi mély gödörbe. Súlyos belső sérüléseket szenvedett s bevitték a Rókus-kórházba.

— Az oltár előtt. Izgalmas jelenet játszódott le a napokban egyik madridi templomban. Kevés személyből álló násznép vonult be a San-Ildefonso templomba egy fiatal házaspárjelölt után. A völ- gény fiatal rendőrtisztviselő, a menyasszony pedig egy jobb madridi polgárcsalád leánya volt. Míg a pap a szokásos előkészületeket végzte, nagy sereg dohánygyári munkásleány gyűlt össze a templom- ban; köztük egy egészen fiatal, feltűnően szép leány — kis gyermekkel a karján. A több száz leányból álló csapat egyre nógatta a fiatal anyát, hogy menjen az oltárhoz közelebb.

— Oda kell menni és megakadályozni az es- küvést! — kiáltották többen. Az oltár körül álló pár és az egyházi személyek hallották, hogy kézzel valami, de nem is sejtették, hogy mi, mert a kiál- tások érthetetlenül jutottak hozzájuk. Mikor a pap hozzá akart fogni az imához, a leány odalépett az oltárhoz, gyermekével a karján. A rosszat sejtő

völegény és menyasszony elhalványodott és kínos izgatottsággal várták, hogy mit akar mondani a leány, aki a nagy fölindulástól alig tudott szóhoz jutni.

— Lelkész ur, szólott végre reszkető hangon, az, ami itt készül, igen nagy bűn! Öt esztendőig voltam a kedvese, ez a gyermek az övé, ő is elismerte . . .

A pap nagy zavarba jött, a fiatal pár szinte megmeredten állt előtte. Leghamarabb a menyasszony tért magához és elfutott az oltártól, ki a templomból! A völegényt a pap huzozta be a szobájába, mert a leányok nagyon fenyegető állásba helyezkedtek. Az esküvőt természetesen elhalasztották; valószínűleg az eljegyzést is fölbontják.

— **Életuntak.** Szirbék Sebestyén 59 éves ácslegény tegnap elment Hernád-utca 27. szám alatt levő lakásáról s azóta nem volt otthon. Levelet hagyott a lakásán, amelyben azt írja, hogy megölti magát. — **Varga** Béla hivatalos szolga felesége, egy 62 éves öreg asszony, tegnap este a Dunába ugrott, de kimentették. Hogy tettét miért követte el, nem akarja megmondani.

— **A folyammenti magyar városok ivóvíze.** A belügyminiszter megbízta dr. Hankó Vilmost, a budai állami főreáliskola kémia-tanárát és a magyar tudományos akadémia tagját a modern vízművek hiányában szükölködő nagyobb folyammenti városok ivóvíz-készletének kémiai megvizsgálásával. Tekintve, hogy a folyammenti városok népe mily szívósan ragaszkodik a folyóvízhez, mennyire nehezen cseréli fel azt más vízzel, — legyen az bár a föld tiszta méhéből felfakadó ártézi víz is — különösen megokoltnak látszik a megbiztatás. Ez a kémiai vizsgálat lesz ugyanis hivatva sok helyen kézzelfoghatóvá tenni a vízszerség dolgában az állapot tarthatatlanságát. Ezzel a megbiztatással tudományos vizsgálat alá kerül Magyarország valamennyi folyóvíze. Tekintve azt, hogy Magyarország folyóvízei egységes módszer szerint megvizsgálva még sohasem voltak, a vizsgálatnak nemcsak egészségügyi, hanem tudományos fontosságot is tulajdonítunk. Jelenleg a Duna-menti városok ivóvízkészletének megvizsgálása van soron.

— **Aki köveket eszik.** E hír Olaszországból érkezik. Igaz, hogy ott nagy éhínség van, de azért nem lehet föltételezni, hogy ez már olyan arányokat öltött volna, hogy még a köveket is megeszik. Mindössze egy fogadásról van szó, mely majdnem balul ütött ki. Capelli Emanuele 25 éves suhancz, Bogliasso faluban azt mondta barátainak, hogy 5 képes néhány kiló követ megenni, ha minden megevett kőért egy soldit (2½ krajczár) adnak neki. A fogadást megkötötték, mire Capelli elment a tengerpartra és körülbelül három kilogramm kavicsot választott ki. E kövek hosszúságuk voltak. Capelli most hozzálátott a munkához, egyik követ a másik után nyelte le a jelenlevők legnagyobb álmélkodására. Midőn azonban a jelenlevők látták, hogy Capelli már két kilogramm követ lenyelt, beláták, hogy nem tréfa a dolog s bajtól tartottak. Nem is engedték meg, hogy többet nyeljen le. Capelli erre zsebre vágta a megnyert soldikat és eltávozott. Éjfél táján két genovai éjjeli őr a Carlo Felice színház kapuja alatt egy fiatal embert vett észre, ki a földön fetrengett és iszonyu gyomorgörgei voltak. Fölemelték és a kórházba vitték. Capelli volt ez, ki beteg lett a lenyelt kövek miatt. Az orvos erős hánytatót adott be neki. Midőn jobban lett, el is hagyta a kórházat. Capelli azt állította, hogy már több ízben három kilogrammnál is több kavicsot nyelt le, anélkül, hogy legkisebb baja is lett volna.

— **Párisi bűnkrónika.** Az utóbbi időben három olyan gyilkosság történt Párisban, amelynek fiatal suhanczok voltak az elkövetői és mind a hármat gazdáikon követték el az elvetemült fiatalemberék. Az első Albert Martint, aki Bauderly fogorvosnál volt alkalmazva és Bauderlyt agyonütötte, a pénztárosnőt pedig súlyosan megsebesítette, hogy harmincz frankot elrabolhasson. Ez az eset — melyről annak idején kimerítően írtunk — még most is foglalkoztatja a párisiakat. Martint, aki egy tisztességes házmesterpár gyermeke, valószínűleg halálra ítélik. A második gyilkos Xavier Schneidert, egy elzászi származású kertészlegény, aki a rue Saint-Denise egyik házában, Leprincenét asszonyt, egy virágkereskedőnőt agyonütötte, aztán hogy öngyilkosságot sejtessenek, az ablakra akasztotta. Schneider nyolczszáz frankot rabolt el gazdájától, azzal hazautazott a Strassburg mellett levő Molsheimba. Néhány napra rá Molsheimba ment s ott egy szállóban saját neve alatt vett lakást. A párisi rendőrség megsejtve, hogy Schneider hazautazott, elküldte a gyilkos fotográfiáját az elzászi hatóságoknak. A molsheimi rendőrfőnök rögtön ráismert a körözött gonosztevőre és felügyelet alá helyezte. Schneider, aki semmit sem tudott köröztetéséről, este egészen nyugodtan elment a színházba a Madame Sans-Gêne előadására. A detektívek ráismertek és előadás után le akarták tartóztatni az utcán, Schneider azonban előrögzítette revolverét és ötször lött. A lövések közül egy sem talált. A kétségbeesetten védekező gyilkos látta, hogy el van veszve, s egy hatodik golyóval magamagát akarta meglőni, a golyó azonban csak könnyű sebesülést okozott. Néhány napig, míg meggyógyul, Mülhausenben tartják, aztán utnak indítják Páris felé. A harmadik gonosztevő Albert Peugniez, aki egy Bertrand nevű munkásnőt és tiz esztendőse nevelt fiát ölte meg. Peugniez gyakran volt Bertrandék vendége, ahol nagyon kedvelték. Az elvetemült ifju látszólag nagyon szerette a családot, valóságban azonban azért járt oda, hogy a viszonyait megismerje. Áldozatait előbb kalapáccsal verte agyon, aztán borotvával elvágta a torkukat. Peugniez is, mint Schneider, revolverrel védekezett a rendőrök ellen, de hiába. Kihallgatásakor fölháborító cinizmussal beszélt el a gyilkosság részleteit és vallomással a következő szavakkal fejezte be:

— Tudják meg az urak, hogy nekem nem kell életfogytig való börtön, nekem Deibler kell és a özvegycsókja. (A guillotine neve párisi népnyelven.)

Nagyon valószínű, hogy ezt a kívánságát teljesíteni fogják, sőt még Schneiderre is kiterjesztik. Ez lesz Páris közeli szenzációja.

— **Mibe került Amerika fölfedeztetése?** Ez az érdekes kérdés sokat foglalkoztatta már a régi időkben is a tudósokat, szenvedélyes vitákra adván okot. A 15-ik század végén és a 16-ik század elején Spanyolországban a Maravedi, egy már eredetű ezüst érem volt a pénzegység. Minden ért ebben a pénzben fejezték ki, még ha milliókról is volt szó. Hogy a kis pénzdarábnak a mai viszonyokhoz mérten mi volt a tulajdonképeni értéke, erre nézve a nézetek igen különbözők, és ebben leli magyarázatát, hogy még megközelítőleg sem tudják azt az összeget kiszámítani, amibe a genuai hajósok vállaltai kerültek. Az első és pedig három hajóból álló, expedíció fölszerelése a régi írások tanúsága szerint 1.140.000 maravedit tett ki. Sophus Ruge német tudós hosszas vizsgálódások után kiszámította, hogy egy maravedinek az értéke német pénzben 2 és fél fillér volt. Ezek szerint Columbus első utazása a királynőnek 29.184 márkába került. A spanyolok tehát igen jól jártak, mert aránylag ily keves pénzzel oly gyarmatokra tettek szert, melyek sok milliót jövedelmeztek.

— **Fekete eső.** Ez év márczius havának végén Irlandban feketeszínű eső esett, még pedig 30 angol mérföld hosszú és 16 angol mérföld széles területen. Az esőzés ideje alatt olyan sötétség volt, hogy az emberek kénytelenek voltak lámpát gyújtani. Sűrű, fekete felhők vonultak észak-keleti irányban. A természet eme különös jelensége alatt a madarak aggódva menekültek fészkeikbe és nagyon sok ember is megijedt. A csillagászok véleménye szerint az eső fekete színét a messzefekvő gyárváros kéményeiből kituduló korom okozta, amely teljesen összeelegyedett a nedves levegővel.

— **Gyilkosság a templomban.** Franciaországban, a Tarasson mellett levő Orgonban — mint Párisból írják — egy eddig ismeretlen ember a templomban meggyilkolta a templomi szolga feleségét. Csütörtökön délután, az ünnepi mise vége felé, elaludt az asszony a templom egyik padjában s a mise után hazamenők nem vették észre vagy nem akarták fölkelteni. Az asszony

tehát ott maradt alva. Templomban meghalni igen szép és megható dolog, de nem olyan körülmények közt, mint Lavilléné, a templomi szolga feleségével történt. Egy tolvaj ugyanis, aki lopási szándékkal besurrant és benn is maradt istentisztelet után, késsel megölte az alvó asszonyt, nehogy zavarja munkájában. Az asszony szegény, föl sem ébredt halála előtt. A templomi drágaságokhoz nem nyult a rabló; nyilván nem kegyelethől, hanem mert nehezen tudta volna őket értékesíteni. Betört azonban a sekrestyés szobájába és egy szekrényt fölfeszítve, a benne levő nyolczvan frankot magával vitte. A gyilkosságra csak este jöttek rá. A bűnöst nyomozzák.

Naplórend.

Naptár. Hétfő, június 13. — Római katolikus: Pád. Antal. — Protestáns: Tóbiás. — Görög-orosz (június 1.) Jusztin. — Zsidó: Sivan 23. — Nap két: 3 óra 47 perczkor. — Nyugszik: 7 óra 40 perczkor. — Hold két éjjel 12 óra 15 perczkor. — Nyugszik délután 2 óra 17 perczkor.

A kereskedelemügyi miniszter fogad délután 4—5-ig.

A pénzügyminiszter fogad délután 4 órától.

A horvát miniszter fogad délelőtt 8—10 óráig.

Technológiai iparmúzeum nyitva délelőtt 9-től 1-ig, délután 3-tól 5-ig.

Természettudományi gyűjtemények múzeuma nyitva 10—12-ig. (Múzeum-körút 4.)

Országos képtár az Akadémiában nyitva 9 órától délután 1 óráig.

Iparművészeti múzeum zárva.

Nemzeti múzeum természettudományi tára nyitva d. e. 9—1 óráig. Többi terai 50 krajczár belépődíj mellett tekinthetők meg.

Tavaszi nemzetközi tárlat az új műcsarnokban, nyitva 9-től esti 7-ig egyhuzamban. Belépő díj 50 kr.

Muzeumi könyvtár nyitva 9—1 óráig.

Akadémiai könyvtár nyitva 3—8 óráig.

Egyetem könyvtár zárva.

SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

* **Hírek a Magyar színházról.** A „Gésák” szerdai előadásán Mimóza szerepében Áldor Juliska, a kolozsvári Nemzeti színház tagja, fog vendégszerepelni. Kedden az „Aranylakodalom”-ban Katalint Gróó Valéria, a Rákosi Szidi-féle színésziskola végzett növendéke fogja játszani. A hét utolsó két napján, pénteken és szombaton Rákosi Szidi színésziskolája tartja meg évzáró vizsgálati előadásait. Pénteken „A lowoodi árva” első, az „Egér” második és a „Michu-lányok” első és második felvonását mutatják be, szombaton pedig a „Virágfakadás”, jelenetek az „Elektrá”-ból, a „Kaméliás” harmadik és „A Gésák” második felvonása kerül színre.

* **La Cloche du Rhin.** A párisi nagyoperában zajos sikert aratott Samuel Rousseau új operája, a háromfelvonásos „La Cloche du Rhin.” Rousseau az ifjabb francia operairókhöz tartozik és Cesar Franck kedves tanítványa volt. A szövegkönyv tárgya a keresztények és pogányok harca. A pogányok győzedelmesen térnek vissza a küzdelemből és magukkal hoznak egy szép keresztényleányt is, Hervint, akibe a pogányok vezére, Kourád, beleszeret. Ezért a vonzalomért a pogány pap, Liba, a Rajnába dobhatja a keresztény hajadont. A harcból visszatérő Konrad most szétrombolja a pogányok oltárait, mire Liba leszurja őt. A háttérben, a Rajna felszínén ekkor megjelenik Hervine és magához szólítja haldokló kedvesét. A zene egyes részletei igazán poétikusak, bár a szerzőnek nincsen erősebb egyénisége: hol Meyerbeerhez, hol Cesar Frankhoz szít. A „Cloche du Rhin” a jó előadás és a gyönyörű díszletek miatt is nagy hatást tett.

* **Kamarazene-egyesület.** A budapesti kamarazene-egyesület Mihalovich Ödön miniszteri tanácsos elnöklése alatt tartotta évi közgyűlését. Waldbauer József titkár terjesztette elő a múlt évi jelentést, amely kiemeli, hogy az egyesület kiváló súlyt helyezett a magyar zeneszerzők műveire s ezekből külön estélyt rendezett anyagi áldozatok árán, noha a Hubay-Popper-társulat és Szilágyi Arabella szíveségéből működtek közre. A pénzügyi jelentést tudomásul vették és a fölmentvényt megadták. Igazgatósági tagok lettek: Forray Henrik, dr. Koller Gyula és Gruber Henrik. Végül verebelyi Végh János üdvözölte az elnököt a legutóbbi évi királyi kitüntetés alkalmából.

Az új nemzedék.

A művészetben a júniusi meleg hónap a kispapoké és a kispapnoké. A tegnapi vasárnapot is lefoglalta magának a fiatalság, és pedig a Polihymnia és a Thalia szolgálatában álló elegyest.

Délelőtt az országos zeneakadémia a tartotta vizsgálati hangversenyét. Az intézet mintha erre a matinéra tartogatta volna növendék-

keinek legjavát. Kettő közülök egyenesen meglepés-számba ment: a hegedű-osztályból Schultzes Ernő és a zongorázók sorából Bendiner Nándor. Schultz Ernő elsőrendű tehetség, aminőt az akadémia az utóbbi esztendőben alig egy-kettőt produkált. Nyirettijének minden vonása erős művész véralakra enged következtetni. A Goldmark-koncert első tétele alatt, amelyet játszott, éppen Haff Bertával, az ismert hegedűművésznővel esett meg egy alkalommal, hogy ujjait kétszer is elfogta a görcs és a játékot abba kellett hagynia. Schultz kisasszony becsülettel birkózott meg feladatával és játéka után mint zápor úgy zúgott a taps. Azt hisszük, hogy a nőhegedűsök legjelesebbjei között az ő neve aligha fog hiányozhatni. De Schönewald Arnoldnál jobb érzékű zongorakísérőt is már régen hallottunk; ezt a jeles accompanateur lehetetlen lesz rövid idő alatt észre nem venni. Bendiner Nándor, akit főntebb említettünk, teljesen megérett a hangversenyterem dobogójára. Ime Dohnányi után ismét egy izmos tehetség, akivel az intézet a művészvilágot meglepi.

Kolnibalotzky Józsa, ez a derék gondokás, ezúttal kevésbé tetszett nekünk. Ellenben nagy választékossággal és pubasággal (sőt helyenkint eredeti fölfogással) zongorázik Fuchs Emil, erős technikai fejlettséggel Hiermayr Sarolta, bár a Beethoven es-dur koncertje jóval változatosabb billentyűtést és a frazirozásban való jóval nagyobb elmélyedést kíván. Az énekesnők közül Semberri Fáni a szerencsésebb. Mely mezzoszopránjának bizonyos temperált fénye van, mint a dóm ivablakán beszűrődő napsugárnak. Hanganvaga kiadós és énekmodora rokonszenves. Persze az öreg Haendelt feltétlenül tisztasággal kell énekelni. Egy másik fiatal énekesnőtől Michalovich Ödönnek két kurucznotáját hallottuk, amelyek közül az első: „Megirtam a levelemet” a legfinomabb műdalok közé tartozik. A Michalovich mappájából egyre értékesebb dolgok kerülnek felszínre. Végül Koesler Jánosnak tartozunk hálával a Rheinberger gyönyörű orgona-versenyének betanításáért.

Délután a Népszínház deszkáin Solymosi Elek színésziskolájának növendékei mutatták be készütségüket. Az „Egy kis vihar”-on kívül a „Bubos pacsirta”-ból, a „Czigány”-ból és a „Várásgyűrű”-ből láttunk egyes fölvonásokat. A fiatalok közül a legkellemesebben mozog Harmath Józsa. Feltűnő takarossággal és izléssel beszél. Csinos baritonja van Környei Béának és fejlődésre képes szubrett-tehetség Nagy Margit. A nagyszámú közönség a növendékekkel együtt Solymosit is zajos tapsokkal szölitotta a lámpák elé.

TUDOMÁNY ÉS IRODALOM.

* A bűnvádi perrendtartás magyarázata. Az egész jogászvilág örömmel vette annak idején a hírt, hogy az új bűnvádi perrendtartás magyarázatának megírására három kriminálístánk: Balogh Jenő királyi ítéletbíró és egyetemi magántanár, Illés Károly nyugalmazott királyi ügyész és Vargha Ferenc királyi ítéletbíró vállalkoztak. Akik jeles munkát vártak, nem csalódtak. A munka nem pusztán kommentár, melynek célja a törvény helyes értelmének kifejtése, hanem első sorban általános tájékoztatást nyújt a bűnvádi eljárás jogi rendszereiről, a jogtörténeti előzményekről, az egyes fejezeteknél tárgyalva az elméleti tudnivalókat s feltüntetve és ismertetve a külföldi irodalmat, szóval a munka a gyakorlati szükséglet kielégítése mellett az elméletnek is kellő tárt nyit. A munka egy kötetbe már tavaly megjelent s a most megjelent kötet tulajdonképpen a munka első része. Ebben a kötetben Balogh Jenő és Illés Károly tárgyalják a jogtörténeti előzményeket, az alapvető kérdéseket, a hazai jogforrásokat, a törvényelőkészítőmunkálatokat s az irodalmat, továbbá a bűnvádi perrendtartás általános rendelkezéseit, a hatáskört és illetékességet, a királyi ügyészség, magánvádlós magánfel és a védelemre vonatkozó fejezeteket s Vargha Ferenc tollából az érdekeltségre s a bírói határozatokra vonatkozó részt. E kötetnek ugyanazok az előnyei, amelyek már a munka első könyvét kitérővé tették. Nagy tudással, világosan, érthetően megírt munka, igazi nyereség irodalmunkra. A munkát a Grill-czég adja ki.

FŐVÁROS.

(A főváros közgyűlése.) A szerdára kitűzött közgyűlés főbb tárgyai a következők: a budai Várszínház telkének a miniszterelnökségi épület megbővítése céljaira való átengedése, az Ós-Budavára igazgatóságának föllebbezése a városi és rendőri díjak ügyében, a lipótvárosi bazilika építésére 1898-ban szükséges összeg fedezete, a régi adóköteles házak adóterhének könnyítése, Hajdu és Gömörmegyék közirata a szociálizmus terjedésének megállítására tárgyában; a magyar állam ezer éves fönnállásának emlékére tett egy millió forintos alapítvány stb.

Általános luxusadó.

— Lampl Hugó főszámvevő ur figyelmébe. —

A városnál már megint azon törik a fejüket, hogy a főváros legszegényebb néposztályát hogy lehetne valamelyes új adóval észrevétlenül megterhelni. Az a 300,000 szegény, napról-napra élő ember, aki keserves keresményéből közvetve máris 77-féle adót fizet s aki nem szívat egy köbméternyi levegőt se anélkül, hogy elne gondolná, hogy most újra meg van adóztatva, már megint adóalanyyná törpült a városi számvéveség előtt.

Rajta kell megvenni azt az óriási összeget, amibe a székesfőváros hatalmas föllendülése kerül. Neki kell megfizetni a kövezés, a csatornázás, a nagy általános érdekű közmunkák okozta deficiet.

Most persze a szódavíz képezi a prés működésének alapját. Ebből remél a főszámvevő olyan összeget, mely egy nagyobb arányú tömést fog végezni a deficiet nevezetű folytonosság hiányon.

Igen, a szódavíz! Vajjon ivott-e már Lampl ur szódavízét életében? Tudja-e, hogy kik isznak Budapesten szódavízét? A legszegényebb néposztályból az a 200,000 szegény ember, aki szerény ebédét nem fűszerezheti borral, sörrel vagy pezsgővel, de mégis fél a vízvezetékétől az egészségének miatta. Tehát egy bizonyos fokú intelligenciát feltételez a szódavíz fogyasztása a legszegényebb embernél is.

Ezeket akarja megadóztatni a főváros, nem gondolva arra, hogy ha vissza kényszeríti őket a vízvezeteki vízhez, egyszeriben néhány hatalmas számmal fog rosszabbodni a fővárosnak amugy sem vaiami rózsás halálózási arányszáma.

Vétkes könnyelműség, tisztelt főszámvevő ur a szódavíz megadóztatására gondolni is; tehát térjen magába és szánya-bánja ezt a kísérletet is.

De hogy ne maradjon egészen eszmék híján, hát szolgálunk egy pár szerény tanácssal, talán abból egy és más bevállal s hozni fog valamit a főváros konyhájára.

Például a szódavíz-adó helyett tessék a pezsgőt megadóztatni. Az a szegény ember, aki 3 krajczár helyett 4 krajczárt fizetne a szódavízért, ezt a 25 százalékos emelést jobban megérzi, mint az a gazdag ur, aki a Heidsikért ezentul 6 forint helyett 7 forintot, a Talismánért 3 forint helyett 3 forint 50 krajczárt fizet. A szódavíz krajczárjai hoznának vagy 50.000 forintot, a pezsgő is hozna ennyit, mert az évi fogyasztás felrug 30.000 üveg külföldi és 40.000 üveg hazai pezsgőre. Az előbbi 1 forintjával, az utóbbit 1 koronával adóztatva meg, kijön az 50.000 forint.

Aztán tessék már egyszer igazán a gazdag emberek passziójára gondolni s azokat megérteni egy általános fényűzési adóval, ne pedig a legszegényebb néposztály életszükségeit. Hogy mi az a luxus, amit meg lehet adóztatni, arra nézve itt van egy kis propozíció a számszerű eredményekkel együtt:

1. A pezsgő: (a fentebbi számítás szerint) 50.000 forint
2. A bicikli: (10.000 darab á 5 forint) 50.000 "
3. A lövőverseny: (Jegyekre, versenydíjakra, totalizátor-ticketekre és bookmakerekre 5 százalék) 100.000 "
4. Sportszervevény: (Fogatok, hátslovak, biliárd és tekepálya á 10 forint évenként) 20.000 "
5. A kártya: (Új kártyára 10 krajczáros városi bélyeg) 10.000 "
6. Négyzetóránál nagyobb lakás és minden erkély á 50 forint . . . 10.000 "
7. Zongora és cimbalom mint fényűzési cikk 2000 darab á 10 forint . . . . . 20.000 "

Ime minden gondolkodás és utánjárás nélkül itt van 260.000 forintnyi összegű adózási tárgy, melyeknek az a jellegzőjük, hogy nem veszik ki a szegény ember szájából a falatot, mert aki akármelyik szanvedélynek áldoz a fontiek közül, nem fogja magát megfosztani attól, ha mindjárt drágábban is kell némileg megfizetnie azt a fényűző szanvedélyt, mely egyébként nem is élet-szükséglet.

Megdöbbenő dolog, hogy a város eddig például nem merészett hozzányulni a lövőversenyekhez. Ez a szanvedély immár legalább százezer embert mozgat a fővárosban s nevétséges arra csak gondolni is, hogy a város a saját területén engedélyezett lövőversenyek után megelégszik azzal a kegyelemből adott másfél százalékkal, amit a totalisateur kifizet a szegényalaprak. Ebből tudjuk a totalisateur évenként fél milliót jövedelmez a lovaregyletnek.

Már most ha a belépti jegyekből befolyó jövedelmet kétszerennyire tesszük, kitérünk, hogy a lovaregylet másfél millió olyan jövedelem fölött rendelkezik, melyért községi adót nem fizet. Kifizetnek egy évben egy millió koronányi versenydíjat is, melyet a lótulajdonosok tesznek el ismét jövedelmi vagy községi adó nélkül. Hát még a bookmakerek?

Ime tisztelt főszámvevő ur, itt tessék keresni. Nem lesz az adóterhet viselő polgárság között egyetlenegy se, aki felháborodik, ha százezer koronás Király-díjat, melyet a lovaregylet Batthyányi Elemér grófnak kifizetett, ön 5000 korona erejéig a város javára megadóztatja.

VIDÉK.

* (Fenyvessy Ferencz főispán bevonulása Veszprémbe.) Fenyvessy Ferencz, Veszprém vármegye ujonan kinevezett főispánja, mint tudósítónk írja, ma délben különvonaton elindult Pápáról Veszprémbe. Kíséretéhez nagy számmal csatlakoztak a pápai bizottsági tagok, továbbá Messáros Károly polgármester, Bauer Antal és dr. Hegecs Lóránt országgyűlési képviselők. Mezőlakon Végh István főszolgabíró üdvözölte, Devecseren pedig Noszlopy főszolgabíró. A különvonat itt már annyira megtelt, hogy a közönség nagy részének állani kellett. Az egész vármegyében nagy az öröm és a lelkesedés.

Veszprémbe egész nap rendkívüli mozgalom uralkodott. A várost feldiszipítették. A vasuti állomásról, valamint a megyeház utcánál hatalmas diadalveket emeltek. A bevonulás egész útját fellobogozták s a házakat kidiszipítették. Dél előtt megérkeztek a budapesti újságírók egyesületének, az Othon és a Liszt Ferencz kör küldöttségei és Fejérmegye küldöttsége, melyeket Koller Sándor főjegyző fogadott az állomásnál. A hírlapírók tiszteletére Óvári Ferencz ur képviselő ebédet adott. Délután 4 órakor hirtelen zápor keletkezett, de csakhamar megint kiderült. A kocsi a megyeházánál gyülekezve vonultak a vasuti állomáshoz. Elöl haladt Veszprém polgármestere, utána mintegy száz kocsi, köztük sok négyesfogat. Az ut mentén mindenütt ezrekre menő közönség állt. Az egyesületek kordont vontak, a rend fenntartásáról pedig a rendőréggel és csendőrséggel együtt a tűzoltók gondoskodtak. A pályaháznál díszes közönség gyülekezett; a megyei tisztikaron kívül báró Fiáth Pál fehérmegyei főispán, Vajda Ödön zirczi apát, a veszprémi káptalan képviselőjében Palotay kanonok, Szabó Imre, Purgly Sándor, Óvári Ferencz, Psik Gyula, Fejérvári Károly országgyűlési képviselők, a szomszédos törvényhatóságok küldöttségei, Veszprém város tanácsa, Reinprecht püspöki kormányzó stb. Mikor a vonat megérkezésekor meglátták Fenyvessy Ferencz főispánt, lelkes eljenzés hangzott föl.

Kovács Imre polgármester üdvözölte Fenyvessyt, mint főispánt és mint Veszprém diszipolgrát, Isten áldását kérve működésére. Fenyvessy köszönetet mondott a szeretet megnyilatkozásáért, ígérve, hogy mindent elkövet Veszprém érdekében. Aztán megindult a menet a város felé. Elöl a polgármester és Kollós váry József alispán, majd

hosszu kocsisor. Mindenütt óriási ovációval fogadták a menetet. Az ablakokból a hölgyek kendőlobogtatással üdvözölték az új főispánt. A vármegyeházánál K o l o z s v á r y alispán üdvözölte Fenyvessyt, ki válaszában kérte a megyei tisztikar és a közönség támogatását. Fogadás után Fenyvessy Ferencz a püspöki rezidenciába hajtatott, hol H o r n i g püspök üdvözölte, majd a klérus küldöttségét vezette elébe. Azután a megyei tisztikar tiszteletét. A püspök este lakomát adott tiszteletére. A honvédenekar a főispán lakása előtt tüzénét adott. Holnap 62 küldöttséget fogad a főispán. A közgyűlés hétfőn reggel 10 órakor lesz.

* (Kossuth Lajos gyalázói ellen.) Mezőtur város képviselő-testülete e hónap 10-én tartott közgyűlésében egyhangulag a következő határozatot hozta:

„Mezőtur város képviselő-testülete a Kossuth Lajos szent emléke ellen a Zimándy Ignác, dr. Zelenyák János és Lepsényi Miklós által intézett gyalázatos merényletet hazaárulásnak minősíti, nevezetteket a magyar haza fiainak többé nem tekinti s irántuk megvetését és utálatát fejezi ki.“

* (Borsodmegyei gazdák Mezőhegyesen.) Miklós Ödön volt földművelésügyi államtitkár, a borsodmegyei gazdasági egyesület elnöke, száz borsodmegyei gazdával tanulmányutra indult Mezőhegyesre. A két napig tartó szemle haszna az volt, hogy az állattenyésztés mai előrehaladott volta annira meggyőzte a borsodmegyei gazdákat az okszerű állattenyésztés szükségességéről, hogy több község jelenvolt képviselője jó apaállatok beszerzését határozta el. Egyúttal kegyelettel emlékeztek meg K o z m á r ó l. kinek szobra előtt Miklós Ödön az egybegyűlteknél lendületes beszédet tartott. A tanulmányút befejezése után D a r á n y i Ignác miniszternek üdvözlő táviratot küldtek.

SPORT.

† Árutó és Mindtg. Árutó, az idei derby-győztes és legyőzöttje, Mindig, augusztus huszannyolcadikán kerülnek össze újra, még pedig a Krályné-díjban. A két Gaga-mén ez újabb mérkőzése bizonyosságot fog szolgáltatni arra nézve, hogy ugyan helyes volt-e a derby eredménye.

† A bécsi kerékpár-derby. Ma dőlt el Bécsben a kerékpár-derby. Nyertese a párisi Bourillon lett, a második díjat Grogna nyerte, míg a harmadik és negyedik díjat Pautocchi és Momo osztották meg. A nap másik nemzetközi versenyében első lett, Singrossi, második Grogna, harmadik Latranchi, negyedik pedig Debecker: a helyi versenyben első helyre Lurion, helyre Seidl és Heller jöttek be.

A Hunnia kerékpárversenye.

A Hunnia Magyar Bicycle-Club mai kerékpárversenye minden tekintetben sikerült volt. A kellemes nyári idő szép számu közönséget vonzott a versenyekre, amelyek érdekessége teljesen kielégítette a publikumot. A Magyar Athletikai Club dominált ma a versenyterén és különösen rokonszenves tagja, K i r c h k n o p f Ferencz volt a nap hőse. Hét verseny közül négyet nyert a M. A. C., bármint maga Kirckknopf, aki a főversenyben ügyes taktikával legyőzte Wiegandot, V i z n e r Mátéval megnyerte a tandemversenyt és az egyórás versenyben óriási előnnyel verte le a többi versenyzőket. Kivüle szép győzelmet aratott W i e g a n d a megnyitó- és K r e m p e l s a tételny-versenyben. Részletes tudósításunk itt következik:

I. Megnyitóverseny: 1. Wiegand Rezső, 2. Possert János, 3. Hoffmann Gyula.

II. Kezdők versenye: 1. Rauchmaul Ottó, Schwarz Hermann, 3. Müller Soma.

III. Főverseny: 1. Kirckknopf Ferencz, 8 percz 42 másodpercz, 2. Herbster Henrik, 3. Wiegand Rezső. A vezetődíjat Földessy Jenő nyerte el.

IV. Nyeretlenek versenye: 1. Bischitz Manó, 2. Papp Ferencz, 3. Kerekes Hugo és Vecsei Béla holtversenyben.

V. Tandemverseny: 1. Kirckknopf Ferencz és Vizner Máté, 2. Hóra Nándor és Földessy Jenő, 3. Hoffmann Gyula és Preiner Károly.

VI. Tételnyverseny: 1. Krempeles József, 2. Földessy Jenő, 3. Vizner Máté.

VII. Seniorok tételnyversenye 1. Berger Dani, 2. Laszky Ármán, 3. Greiner Károly.

VIII. Egyórás verseny. 1. Kirckknopf Ferencz 38.4 kilométer, 2. Papp Ferencz 35 kilométer, 3. Sarkady János. Wiegand a versenyt feladta.

Alagi nyári lóversenyek.

(Negyedik nap.)

Három különvontat vitte ki ma a lóversenyre járó közönséget az alagi pályára, ahol vidám katonazene, jó hűsítők, nagy mezőnyök, érdekes végküzdelmek, nagy és szerény kvóták várták. Favoritok és outsiders felváltva győztek. Legnagyobb meglepetést okozott Hathalom győzelme Hummel századossal a nyeregben, melynek elsőse után tizenháromszoros pénzt fizetett a totalizátor, és Fair play második helye az eladók versenyében, melyet lapunkban első helyen említettünk. Fair play második helye után 25-re 176 forint volt az osztalék.

A megnyitó handicapban Gugerl és Őszi rózsá voltak a favoritok, a versenyt azonban elég könnyen Csecse nyerte meg. Az eladók versenyében Dalffy megismételte tegnapi győzelmét. Kékény vezetett az egyenesig, ahol Fair Play váltotta fel. A távoszlopnál Dalffy könnyen az élre megy s biztosan győz.

Az Evanthia-akadályversenyben hat ló indult. A lovak, Alkonyt kivéve, mely elbukott, gyönyörűen ugrották át az akadályokat. Az első fordulónál úgy látszott, mintha Ontario nyerné a versenyt, de Theobald az egyenesnél könnyen hagyta el a vezetőt s biztosan győzött.

A Morny-gátversenyben a már említett Hathalom volt első Valerie ellen, melynek lovasa, Waczlaviczek lovag a féluton elvesztette az ostort.

Rendkívül érdekes volt a kétévesek eladóversenye, melyben Radcliffe lovasa, egy Fürst nevű lovászgyerek, gyönyörű lovaglást produkált. Néhány méterrel a cél előtt Radcliffe már verve látszott, mert Mesébe való két hosszal volt előtte, Fürst egy ostoresapással a vezető mellett terem s miután félhossznyi tételny-t biztosított, a legvakmerőbb nyugalommal, ostor nélkül nyakhosszal vezetett be Mesébe való előtt.

Az utolsó futamban a viztoronydíj Terka biztos zsákmánya lett.

Jelöltjeink közül ma Theobald, Radcliffe és Terka első lettek, Asztaltbetyár, Fair play, Valeria és Mesébe való helyre érkeztek.

A részletes eredmény pedig a következő:

I. Handicap. Díj 1000 korona. Távfolság 2000 méter.

1. Chernel Gy. Csecse 63 $\frac{1}{2}$ kilogramm, lovagolta Mr. Brook.
2. Gróf Pejacevich J. Őszi rózsá 69 $\frac{1}{2}$ kilogramm, lovagolta gr. Pejacevich A.
3. Gróf Eszterházy B. Aszfaltbetyár 67 kilogramm, lovagolta Gömör.

Futottak még: Dreher A. Gugerl 75 kilogramm, lovagolta hg. Taxis, Geist G. Pletyka II. 67 kilogramm, lovagolta Horthy sz., Abonyi A. Streber 64 kilogramm, lovagolta Hummel száz., Hummel A. Torontál 61 $\frac{1}{2}$ kilogramm, lovagolta br. Eitz, gróf Batthyány E. Massa 61 kilogramm, lovagolta Szemere K.

Bírói ítélet: Könnyen három hosszal első, két hosszal harmadik.

Totalisateur: 5 : 26, helyre 25 : 41 I., 25 : 34 II., 25 : 61 III.

II. Eladók versenye. Díj 1000 korona. Távfolság 2400 méter.

1. Gróf Pejacevich A. Dalffy 70 kilogramm, lovagolta a tulajdonos.
2. Gróf Batthyány E. Fair play 64 kilogramm, lovagolta Szemere K.
3. Geist G. Douairière 68 $\frac{1}{2}$ kilogramm, lovagolta Mr. Brook.

Futottak még: Gróf Baworovský Béres 70 kilogramm, lovagolta a tulajdonos, gróf Degenfeld Kékény 68 kilogramm, lovagolta Gömör, gróf Orsich Francziska 66 $\frac{1}{2}$ kilogramm, lovagolta a tulajdonos.

Bírói ítélet: Könnyen két hosszal első, egy hosszal harmadik.

Totalisateur: 5 : 11, helyre 25 : 43 I., 25 : 176 II. A megtartott árverésen győztest lov. Lederer 3400 koronáért vette meg.

III. Evanthia-akadály-verseny. Handicap. Díj 1500 korona. Távfolság 4000 méter.

1. Mr. Newmarket Theobald 65 kilogramm, lovagolta Böhrn.
2. Mr. Redand Blue Ontario 71 kilogramm, lovagolta Csompóra.
3. Gróf Pejacevich A. Risico 65 kilogramm, lovagolta Hruska.

Futottak még: Mr. C. Wood Tommy 60 kilogramm, lovagolta Gizbuh, Ledniczky M. Alkony 60 kilogramm, lovagolta Machau, Mr. Red. and Blue Fair play II. 60 kilogramm, lovagolta Juhász.

Bírói ítélet: Biztosan két hosszal első, félhosszal harmadik.

Totalisateur: 5 : 21, helyre 25 : 45 I., 25 : 37 II.

Ontario lovasa Theobald lovasa ellen keresztezés miatt óvást emelt, de a versenybírósg elvetette.

IV. Morny gátverseny-handicap. Díj 1500 korona. Távfolság 2000 méter.

1. Chernel Gy. Hatalom 60 kilogramm, lovagolta Hummel.
2. Lovag Waczlaviczek Valerie 72 kilogramm, lovagolta a tulajdonos.
3. Burchard A. Springinsfeld 73 kilogramm, lovagolta báró Eitz.

Futottak még: Dreher A. Bumdiöh 76 kilogramm, lovagolta hg. Taxis, Geist G. Csikó 70 kilogramm, lovagolta Pfeiffer.

Bírói ítélet: Biztosan 3 hosszal első, 3 hosszal harmadik.

Totalisateur: 5 : 64, helyre 25 : 145 I., 25 : 42 II.

V. Kétévesek eladó-versenye. Díj 1200 korona. Távfolság 1200 méter.

1. Jankovich D. Radcliffe 59 kilogramm, lovagolta Fürst.
2. Mr. C. Wood Mesébe való 57 kilogramm, lovagolta Korytko.
3. Gróf Wenckheim D. Ármány 55 $\frac{1}{2}$ kilogramm, lovagolta Kaposi.

Futott még: Lov. Lederer S. Apollónia 55 $\frac{1}{2}$ kilogramm, lovagolta Opatocki.

Bírói ítélet: Könnyen nyakhosszal első, 2 hosszal harmadik.

Totalisateur: 5 : 11. Helyre 25 : 32 I., 25 : 38 II. Nyertes az árverésen 1500 koronáért visszavásároltatott.

A második ló lovasa által nekilovaglás miatt bejelentett óvásnak az igazgatóság helyet nem adott.

VI. Viztoronydíj. Díj 1500 korona. Távfolság 1400 méter.

1. Lovag Lederer Terka 64 kilogramm, lovagolta Mr. Brook.
2. Gróf Pejacevich Diszpolgár 65 kilogramm, lovagolta a tulajdonos.
3. Gróf Eszterházy L. Lelencz 67 $\frac{1}{2}$ kilogramm, lovagolta hg. Taxis.

Futottak még: Geist G. Grumbler 61 $\frac{1}{2}$ kilogramm, lovagolta Szemere K. Burchard A. Splügen 70 $\frac{1}{2}$ kilogramm, lovagolta a tulajdonos. Báró Korb-W. T. Étoile 70 kilogramm, lovagolta Gömör. Gr. Orsich Dobsina 65 $\frac{1}{2}$ kilogramm, lovagolta a tulajdonos. Wahrmann R. Jammerfetzen 64 kilogramm, lovagolta báró Eitz.

Bírói ítélet: Biztosan két hosszal első, félhosszal harmadik.

Totalisateur: 5 : 10, helyre 25 : 31 I., 25 : 38 II., 25 : 45 III.

EGYESÜLETEK.

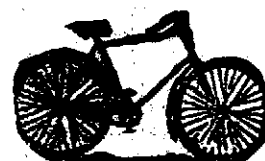
*. A Nemzeti Szövetség Szarvason. A Nemzeti Szövetség — mint szarvasi tudósítónk jelenti — legközelebb ott is tart szervezkedő gyűlést. A mozgalom élén gróf Bolza Géza áll, aki nagyon lelkesül a szövetség ügyeiért. Remélik, hogy buzgólkodásának szép eredménye lesz.

*. A Stefánia-kórház közgyűlése. A Stefánia pesti szegénygyermekkorház egyesület gróf Zichy Ágost elnöklése alatt ma délelőtt tartotta meg 59-ik évi rendes közgyűlést. H a l a s z Dezső titkár felolvasta a választmány évi jelentését, mely az egyesület állapotát úgy anyagi, mint erkölcsi tekintetben kielégítőnek mondja. A mult esztendőben a győgyintézet összesen 14.917 bejáró beteg látogatta, az intézet ágynai 686 beteg részesült ingyenápolásban, a fizetéses osztályokon pedig 357 gyermek orvosi segélyben. Az egyesület fennállása óta a mult év végeig összesen 401,850 beteg látogatta s ez idő alatt a kórház ágynai 29.062 beteg nyert ingyenápolást, a fizetéses osztályokon pedig 7903 beteg gyermeket ápoltak. Az 59 év alatt tehát összesen 438.815 gyermek részesült orvosi segélyben. Az egyesület vagyona 403.827 forint 30 krajczár. A mult évi kiadás 118.234 forint 93 krajczár, a bevétel ugyanennyi volt.

NYILT-TÉR.

Columbia-kerékpárok.

Motor-kerékpárok.

Nagy kerékpáriskola.

Kitűnő mesterek Villanyvilágítók.

Fodor Károly és társa

Aréna-ut és Lendvay-utca sarkon Villanyos-vasút megállóhelye.

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti értéktőzsde. 1898. június 12. A mai vasárnapi magánforgalomban csekély üzlet mellett az irányzat szilárd volt. Osztrák hitelrészvény 360.40—360.70, magyar hitelrészvény 402—402.75—412.50, államvasút 362.25—362.60 frton kottetett. Osztrák hitelrészvény zárul 360.50.

Az általános munkás-betegsegítő pénztár ma délelőtt tartotta R a u c h m a u l Károly elnöklése alatt rendes évi közgyűlést. A titkári jelentésből, amelyet K ü r s c h n e r Jakab terjesztett elő, kiténik, hogy a lefolyt évi kezelés 9292 forint 23 krajczar bevételi többletet eredményezett, ez összeget a tartalékalaphoz csatolják. A pénztár új alapszabályait a miniszter három ízben követelt módosítások után 1897. június 21-én helybenhagyta. Ez időtől kezdve azoknak a tagoknak a felesége és gyermekei, akik más pénztárnál biztosításra kötelezve niúcsenek, ingyen kapnak orvosi kezelést és gyógyszereket. A pénztár üdülő menháza és szanatóriuma mult év augusztus elsején nyílt meg Szent-Endrén s a megnyitás napjától 1897. december végeig 29 tag részesült ápolásban. A jelentés ezután részletesen beszámol az elért gyógyeredményről, az ambulatórium különböző osztályain kezelték számáról, a kifizetett táppénzekről és segélyekről. A pénztárnak csaknem 50 000 tagja van. Majd rá mutat a jelentés az ipari és gyári alkalmazottak betegsegélyezéséről szóló törvény hiányaira, amelyeknek orvoslására több sürgős módosítást ajánl. Végül felhívja a pénztár tagjainak figyelmét arra, hogy régebben a betegsegítő pénztár keretében fenállott rokkantségítő pénztár, mint önálló egyesület alakult meg s ajánlja a tagoknak, lépjenek be abba a pénztárba is, ahol néhány krajczárnyi járulékkért keresetképtenségük idejére élethossziglan nyugdíjat biztosíthatnak maguknak. A közgyűlés több felszólalás után a jelentést tudomásul vette, a felmentvényt megadta s egyúttal köszönetet szavazott az elnökségnek buzgó munkásságáért.

Nemzetközi rostaverseny Szolnokon. Az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület” a Jász-Nagy-Kun-Szolnok vármegyei Gazdasági Egyesület-tel karöltve folyó évi szeptember havában Szolnokon nemzetközi terménytisztító gépversenyt rendez. A versenyen való részvételre a rendező-bizottság felszólította a külföldi gyárosokat is s egyúttal feltérjlesztést intézett a kereskedelmi miniszterhez, hogy a külföldről beérkező gabonatisztító gépek vámmentes behozatalát az ismétli kivétel feltétele mellett engedélyezni sziveskedjék. A miniszter kedvezően intézte el e kérelmet s a külföldről behozandó gépek vámmentes behozatalát engedélyezte. A gépeknek a külföldre való visszkivitel határideje a verseny megírtását követő harmadik hónap végéig szabott meg. Ugyancsak intézkedett a rendező-bizottság a hazai gépekre vonatkozó szállítási díjkezelésről kieszaközlése ügyében, amit a kereskedelmi miniszter bizonyára szintén engedélyezni fog.

A vetések állása Ausztriában. Az osztrák császári királyi földmívelésügyi miniszterium a következőket jelenti: Április hó második felében a központi tartományokban (ugy mint Alsó- és Felső-Ausztriában) beállott melegebb esőzések a növényzet fejlődését annyira előmozdították, hogy az előző évekhez képest 10—14 nappal voltak fejlettebbek. A növényzet egyéb tartományokban is jelentékenyen fejlődésnek indult, habár az északi tartományok közül Cseh- és Morvaországból, valamint a déli vidékek egy részéből, mint például Dalmáciából, a Sudet-hegység környékéről a csapadékok abnormalis mennyisége folytán panaszok érkeznek; Galiczia s Bukovina hűvös, szeles időjárás és dér alatt szenvedett április hó második felében, holott május hó első fele kedvezőbb időjárást hozott; kevésbé kedvező időjárás érte május hó első felében a többi tartományokat, amennyiben a leszállott s változásoknak alávetett hőmérsék esőket és a fagyos szentek idejében érzékeny hideget okozott. Ezen időjárás a hegyi vidékeken viharokat és havazásokat, a fensíkokon éjjeli fagyokat okozott, anélkül azonban, hogy számbavehető károkkal kellene számolni. Jégverésekről csakis elszigetelten érkeztek jelentések. A rosvetések általában jól állanak, a kedvező időjárásra még a gyengébb vetések is jól megerősödtek és megbokrosodtak. A déli tartományokban virágjában áll, több helyen azonban a túl nedves időjárás ártalmára volt, ahol e miatt zöldtakarmányul lekaszáltatott. A késői és fejletlen vetések sok helyütt, mint például a Sudetek vidékén és a keleti tartományokban kiszántattak. Kevésbé ártott a túl nedves időjárás a búzáknak, amely még az északi tartományokban is jobban áll a rozsnál. Kevésbé szántottak ki belőle, sőt néhol túl buja állása miatt sarlózták. Némely vidék mély fekvésű viszonyosabb részén rozsdától félnek. Dalmátország némely részén már virágzik, sőt jó eredménynyel le is virágzott a buza.

A MILLIOMOS.

Angol regény.

(44)

Irta: CROKER M. B.

Ott, hogy a föltünést elkerüljük, gyalog mentünk és a tolongásban megszöktem mellőle, úgy, hogy egy mellékutczába kanyarodtam be. Egy sötét kapualjba huzódva, látam, amikor engem keresve, arra elsielt és megkönnyebbülten lélegzettem fel, de jaj, nem sokáig tartott öröömöm. Egy öreg ember hirtelen kinyitotta mögöttem a kaput és figyelmesen nézegetni kezdett. Azonnal fölismerte bennem az idegent és behozott a házba. Kiabálásom nem használt. Fogoly voltam az oroszlan-veremben.

Az öreg ember rejtve tartott, egy bensülött ruhájába bujtatott, menyének nevezett és feleségül adott a fiához. Ez, egy gyöngé, félig hülye teremtes, meghalt és én özvegy voltam, indus özvegy és megtanultam, hogy mit jelent ez. Ki tudja leírni öreg apósomnak kegyetlenségét, ki a sok bánatalmazást, melynek a háziak részéről kitéve voltam. Elátkoztak, leköpködtek és mindenik rajtam töltötte ki a boszuját, ha valami kellemetlenség érte. Akkor teljesen érzékellen lettem, nem éreztem már semmit és nem gondolkoztam. Mindig csak bensülöttökkel érintkeztem, nem láttam és nem hallottam többé semmit földieimről és a várks újra való elfoglalását is csak három év múlva tudtam meg. A végzetes küszöböt nem léptem át többé és, amint a családom hitte is, halott voltam és eltemetett.

Végre meghalt az anyósom és most az öreg ember, aki mindig barátságos volt hozzám, megoldotta bilincseimet. Több szabadságot engedett és én ismét élni kezdtem. Épen olyan jól beszéltem indus nyelven, mint a bensülöttök, csak lefátyolozva mentem sétára, mint a mohamedán nők és a bazarban a kereskedők nem is sejtették, hogy Mem Sahib járt közöttük fel s alá. Azt hitték perzsa nő vagyok — a perzsa nőknek világos arcbőrük van — és csak egy öreg asszony meg a leánya tudta a titkot. Ezek néha-néha angol ujságot vagy angol könyvet szereztek nekem, különben egészen elfelejtettem volna anyanyelvemet és így éltem tizenöt évig, míg az apósom meghalt és mert közelebbi rokonai nem voltak, reám hagyta egész vagyonát.

Ekkor a két asszonnyal és egy öreg hü szolgálva elköltöztem. Visszaemlékeztem Shiranira és a hegyek között levő házat találtam, melyben most lakom. A lapályon eltört szenvedések után úgy éreztem magamat itt a hegyek között, mint az égben. Képzeld el, ha tudja, e rettenetes életet a város legnépesebb részének egyik kis házában, a rothadó vizet, a legyeket, a büzt! Már régen meghalnom kellett volna, ha nem mindig a jó, a kedves embereket vinné el a halál. Engem megvett! Most magam megyek Lacknoba, hogy személyesen felvegyem a jövedelmet. Most épen onnan jövök vissza és itt találkoztam először női lényvel. Máskor mindig tures éjjel-nappal ez a kis korcsma.

— És hol van állandó lakóhelye? kérdezte Honor részvétellel.

— Ezek között a hegyek között, de sok mértföldnyire innen. Mert vannak könyveim, virágaim, szárnyasaim és szegényeim, azaz a belpoklosok sorsán enyhítek.

— És egész egyedül van ön?

— Igen, egyedül mindörökre és most csak ön tudja történetemet. De csakis önnek mondottam el.

— Hát a rokonai?

— Halottnak hisznek és az is vagyok. Abban a templomban, amelyben először támadtak meg bennünket, emlékemre szép ablakot készítették — leírását olvastam az ujságokban — férjem újra megnősült.

— Ujra megnősült? kérdezte megijedve Honor.

Miért ne tette volna? Gyermekei időközben megnöttek, a fia katona, legidősebb leánya husz éves. A kereszttségben első feleségének nevét adták neki, ama szegény, fiatal teremtesét, akit a fölkelés alkalmával Bhopal-pore utcáján agyonlőttek.

— Borzasztó sors, mondotta Honor megrendülve.

— És így van az, hogy nekem se nevem, se rokonaim, se barátaim.

— Engedje meg, hogy én a barátnője legyek, mondotta a fiatal leány és megcsókolta a szerencsétlen kezét.

— Mi a neve, kedves gyermekem?

— Gordon Honor.

— Honor szép név. Ön az én helyemben inkább meghalt volna, de nem élt volna becstelennül. Látom a szeméből. Jaj, nekem nem volt akkor bátorságom hozzá, fájdalmat sohasem tudtam elviselni; az élet akkor nekem olyan kedves volt, hogy minden életet többre becsültem, mint a hirtelen, borzasztó, erőszakos halált.

— Hát mi az ön neve? kérdezte Honor.

— Dussiband.

— A keresztény nevét értem. Azt nem akarja megmondani?

— Én magam is majdnem elfelejtettem és senkisémet fogja megtudni, még a halálom után sem. A környéken csak a perzsa nők ismernek az emberek, aki Hawal-Ghát közelében lakik.

— Engedje meg, hogy valamit tegyek az érdekében! Meg fogja, meg kell engednie, hogy valami módon segítségére legyek!

— Mit tehetne maga érettem, kedves gyermekem? kérdezte az idegen reménytelen hangon.

— Ugy-e megengedi, hogy irjak önnek? És meg szabad látogatnom, hogy megpróbáljam, nem vidíthatnám-e fel az életét?

— Teljesen lehetetlen! Jól esett nekem, hogy önnek, földimnek elbeszélhettem történetemet és legyen azért áldott. S most adjon nekem kis emléket, valamit, nem hogy önre emlékeztesen, erre nincs szükség, mert önt sohasem felejttem el, hanem valami csekélységet, mely kedves lesz nekem, mert az öné volt.

— Mit adhatnék önnek? kérdezte Honor, aki sajnálta, hogy ékszerait mind a néminél hagyta.

— Kis karneolt láttam az ujján.

Honor lehuzta gyűrűjét és odaadta az idegennek, aki köszönetül forrón, szivedélyesen megcsókolta a kezét. A fiatal leány ezután folytatta:

— Mégis reményem, megengedi, hogy irjak önnek, hogy könyveket és más egyébét küldjek. Nem hagyom magamat elutasítani; de erről még holnap reggel is beszélhetünk, ugyebár?

Nem kapott feleletet. Csak két forró ajk nyomódott kezéhez és mély sóhaj ütötte meg fülét.

Honor fölébredt, mihelyt virradni kezdett; felült és átpillantott az idegenre.

Az ágya már üres volt. A fiatal leány felugrott az ágyból és majdnem fellökte a szolgálót, aki a teával épen belépett.

— Hol van a másik hölgy? kérdezte izgatottan.

— Aha, a perzsa hölgyet gondolja? Az elutazott, még amikor sötét volt. Nézzen csak arra, még láthatja.

Ezzel a szük ösvényre mutatott, mely a völgy tulsó oldalán a magasba vezetett és amelyen épen ebben a pillanatban tünt el egy a négy ember által vitt hordszék.

Honor úgy érezte, mintha az éjszaka több évvel megöregedett volna és szokatlanul halvány és komoly volt, amikor a reggelinél nényével találkozott.

— No, gyermekeim, hogy érezted magadat? kérdezte Sally néni kíváncsian. Egész éjjel a hukáját szivta?

— Nem, nénikém.

— Nagyon sötét bőrű volt és kővér és betelt rágott?

— Nem, volt a rövid felelet.

— Hát semmi elbeszélni valód nem volna? kizozta láthatólag csalódottan az öreg hölgy.

(Folytatás következik.)

SZÍNHÁZAK.

Budapest, hétfő 1898. június 13-án.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Évi bérlet 150

A komédiások.

Vigjáték 4 felvonásban. Irtá: Pál Lőrincz. Fordította: Faj J. Péter.

Személyek:

Cardevent Pierre Mihályfi
Cardeventne sz. Pröelle
Grignoux Ben-sony
Laversée Várvai
Laverséenne Holvay
Valentiné Török I.
Pepomas Nadav
Larjovál Lelabá.
Saint-Martin Horváth
Hrascomandé László
Cathier, zsharus Gabányi
Hugon Egassy
Julie szász Zala
A. Duette Kovacs I.
Kezdeté 7 1/2 órakor.

NÉPSZÍNHÁZ.

Peleskei nótárius.

Eredeti bohózat dalokkal 3 szakezban. 12 képben. Irtá: Gaál József. Zenéjét szerzte: Thern.

Személyek:

Zajtay István Németh
Klara Izsone
Pa zur Gazsi Vilor
Ruktor Várnai
Kisburo Ujvári
Ej ör Leadvai
Birová Bokor
Ej kiralyneja Borand H.
Tóti Dorka Vidome
Mogyi bizos Sipo me
Sugár Laci Csatha
Szigfa Bendi Kies M.
Egy haromszék Lubinszky
Botos Vertesi
Földi biro Szabo A.
Marzi Marton
Palko Eayvári
Pista Kováts
Zsuzsi Gyonyosi I.
Panni Vedress G.
Zajtay Szmái
Hosni Szerdahelyi
Kestér Santha
Edes Follinus
Kezdeté fél 8 órakor.

BUDAI SZÍNHÁZ.

Az újfundlandi.

Vigjáték énekekkel 3 felvonásban. Irták Bissou és Hennequin.

Kezdeté 7 órakor.

KISFALUDY-SZÍNHÁZ

Ó-BUDÁN.

Igazgató: Fejér Dezső

Zárva.

VIGSZÍNHÁZ.

719. szám.

719. szám.

A hálókocsik ellenőre.

Vigjáték 3 felvonásban. Irtá: Alexandre Bisson. Fordította: Zemplény P. Gyula.

Személyek:

Godefroid György Hegedűs
Lucienne felesége Lánosz
Montepin, aposa Gal
Montepinne Nikó Lina
Godefroid Góth
Szt Melard Balassa
Labordave Szerény
Charbonneau Romaszék
Charboncaune Makroczy
Angèle Berzsei
Kezdeté fél 8 órakor.

MAGYAR SZÍNHÁZ.

A Michu lányok.

Operett 3 felvonásban. Irtá: A. Vanloo és G. Duval. Fordította: Reiner Ferencz. Zenéjét szerzte: André Messager.

Személyek:

Des Iis márti Halasi B.
Michu Boross E.
Marie Blanche Láng Etel
Blanche Marie Ledófsky
Aristide Vláni G.
Gaston Rigand Irányi A.
Herpin k. a. Beáthy
Renault tábornok Sz. Szilassy
Du Tertre Bessenyei
Rousselin Héber A.
Saint Phar Nadasdy
D'Albert Gombaszegi
Menszner
Kezdeté 7 1/2 órakor.

VÁROSLIGETI SZÍNHÁZ

Igazgató: Földi Zsigmond.

Az operabál.

Operett 3 felvonásban. Delacous vigjátéka után írták: Leon Viktor és Waldberg Hugó. Fordította: Komor Gyula. Zenéjét szerzte: Henberger Richard

Személyek:

Beaúbisson Körösy
Palmire felesége Tarassovits
Henri Gergelyi
Auszer Girsch
Angèle Hatvaniné
Dunenil Főcsy
Margante Répássy
Hortense Haszraicé
Eudora Jeszó
Carmaine Kálcsai
Philipp Katri F
Kezdeté 7 és fél órakor.

Színházi műsorok.

	Nemzeti Színház	M. kir. Operaház	Vigszínház	Népszínház	Magyar Színház	Budai Színház	Kisfaludy Színház
Kedd	A nőuralom	—	Mozgó fényképek	Czigány báró	Aranylakodalom	Az aranyember	A madarász
Szerda	—	—	—	Jáfet 12 felesége	A gésák	A kék asszony	Goldstein Számi
Csütörtök	—	—	—	—	Aranylakodalom	Boccaccio	Pénzhamisítók
Péntek	—	—	—	—	—	Az újfundlandi	—
Szombat	—	—	—	—	—	Hoffmann meséi	Boszorkányvár
Vasárnap d. u.	—	—	—	—	—	—	—
Este	—	—	—	—	—	A gyimesi vadvirág	Az asszony verve jó

A Kőbányai Király-Sörfőző

Dr. Korányi és dr. Köly egyetemi tanár urak által gyógykezelésre ajánlott

„Malátasöre“

idegbajokban, vérszegénységben, emésztési zavarokban, gyengeségben stb. kiváló sikerrel használtatik.
Legkellemebb üdítő-ital.
Ezen gyógyhatású sör gyártására készült malátá-erősítő malátá-füzdőkre kiválóan alkalmas.
Megrendelhető a gyári irodában Kőbányán, vagy a városi irodában VII., Kertész-utca 40.

Házhelyek eladása.

A Budapest III. kerületében fekvő „Római-fürdő“-telephelyen tartozó házhelyek, előnyös feltételek mellett eladó. Jó közlekedés. Befalított utak. Csatorna, vízvezeték. Forrásvíz. Felvilágosítást ad a délutáni órákban: dr. RINGER LAJOS ügyvéd, Kerepesti-ut 8. szám.

GUMMI különlegességek, valódiak jótállás mellett. Roulé eredeti dobozban, tucattal 3, 4, 6 és 8 frt. Roulé egyenként csomagolva, tucattal 3, 4, 6 és 8 frt. Capote americ. (rövid), fehér színű, tucattal 3 és 4 frt. narancsszínű 5 és 6 frt. Viktória, tucattal 4, 8 és 8 forint.
Halhólyag (hosszú) tucattal 3, 4, 6 és 8 frt. Halhólyag (rövid) tucattal 4 és 6 frt. Pely Porus Haase drbja 2 frt. Pely Porus Mensinger darabja 2 frt 50 kr. Párisi órpengya tucattal 4 és 6 frt.
Nőknek legújabb **DIANA ÖV** Tenor-féle 3-8 forintig. cs. és kir. kiegészítők
Pollitzer Mór és fia
Budapest, IV. ker., Deák Ferencz-utca 10. szám kapható titoktartás mellett.

Kiadó lakások augusztus 1-ére

Üllői-ut 18. sz. a. ujonan épült házban:

Földszint	Bolt-helyiség 700 frt.	portállal ellátott, 2 nyílásu.
I. emelet	Üzleti helyiség vagy lakás 1400 frt.	3 udvari szoba, 1 nagy 92 négyzetméternyi és 1 kisebb munkaterem, elő-, fűrdő-, cselétszoba, konyha, kamra, 2 kiozet, pincze és padlással, az udvari traktusban külön fedett folyosóval, direkt bejárat a lépcsőházból.
II. emelet	Lakás 750 frt.	2 utcai szoba, 1 udvari szoba, elő-, fűrdő-, cselétszoba, konyha, kamra, kiozet, pincze és padlással.
	Lakás 750 frt.	3 utcai szoba, elő-, fűrdő-, cselétszoba, konyha, kamra, kiozet, pincze és padlással.
III. emelet	Lakás 700 frt.	2 utcai, 1 udvari szoba, elő-, fűrdő-, cselétszobával, konyha, kamra, kiozet, pincze és padlással.
	Lakás 700 frt.	8 utcai szoba, elő-, fűrdő-, cselétszobával, konyha, kamra, kiozet, pincze és padlással.
	Lakás 380 frt.	2 udvari szoba; előszobával, konyha, kamra, kiozet, pincze és padlással.
	Lakás 340 frt.	2 udvari szoba, előszoba, konyha, kamra, kiozet, pincze és padlással.

Utcai lakásokban gáz- és villamosvezeték, parkéta tapéta stb. Udvari lakásokban gázvezeték, parkétát fedett folyosók, kertre nyíló kilátással.

Ős-Budavára

Ma, hétfőn, június hó 13-án

rózsa-ünnepély.

3 varieté-előadás

esti 8, 10 és 11 órakor.

Belépő-díj 50 kr. Gyermekek 10 kr.

A földalatti villamos-vasut éjjelután 1 óráig közlekedik.

Mérsékelt árú belépő-jegyek az összes dohánytözsdekben.

Huzás e hó 15-én.

400,000 korona nyerhető

az általam 36 havi 2 frt 18 kros részletfizetés mellett eladandó következő 6 sorsjeggyel és pedig:

- 3 darab József-sorsjegy,
- 1 drb Osztr. vörös kereszt-sorsjegy,
- 1 drb. Olasz vörös kereszt-sorsjegy,
- 1 drb Bazilika-sorsjegy.

Ezen sorsjegyek évente 11 huzáson vesznek részt. Megrendelésnél 2 részlet küldendő be, melyekért 3-at, tehát egy részletet ingyen nyugtázok. Az összes huzások után megküldöm a huzási lajstromot. A befizetések díjmentesen történhetnek posta-befizetési lappal.

Isj SCHÖN ARMIN

bankháza

Budapest, Erzsébet-körut 48.

1-ső huzás már 1898. június 15-én, 2-ik huzás 1898. szeptember 15-én.

1 forintért 2

huzásra érvényes

kolozsvári szeretetház sorsjegyei

4000 nyereménnyel.

160,000 koronaérték.

Kaphatók: A rendező-bizottságnál Kolozsvárrt, továbbá Kormos Gyula és társa bank- és váltóüzletében Budapesten, Dorottya-utca 5. és minden sorsjegyelárusítóhelyen, ugy helyben, mint vidéken.

BÜTOR.

Ajánljuk a n. é. közönségnek és becses vevőinknek dusan felszerelt raktárunkat, mely dus választékot nyújt mindennemű kárpitozott- és fa-butorokban a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig. Üzletünk szoliditására számos elismerő levél van birtokunkban, melyek izléses és jó-minőségű butorainkról tanuskodnak; azért ne mulassa el senki megtekinteni, mielőtt másutt szerezne be butorait. — Tisztelettel

Patyi Kálmán és Tivadar

kárpitosok és dis itők

Budapesten, IV. ker., Kossuth Lajos-utca 11. szám földszint.